

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om beskyttelsesrum.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
 (Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Vi kender jo alle sammen betydningen af, at vi ude over landet og særligt i byerne har gode og sikre beskyttelsesrum og sikringsrum. Det skal vi kunne være sikre på at vi fortsat har. Ved det foreliggende lovforslags gennemførelse vil det blive kommunalbestyrelsernes kompetenceområde; det bliver fremover kommunalbestyrelsernes ansvar, at vi har gode og sikre beskyttelsesrum og sikringsrum.

Der har været indvendinger imod, at det skulle være kommunalbestyrelserne, der skulle have kompetencen. Spørgsmålene har jo lydt: Kan kommunerne leve op til det ansvar? Vil de ikke bare spare på området? Jeg har svaret: Ja, selvfølgelig kan kommunerne leve op til det ansvar. Lokalbefolkningen og den demokratiske proces i lokalområdet skal nok påvirke sagen, det er jeg sikker på.

Der har været rejst en anden og helt saglig indvending imod at give kommunerne kompetencen, nemlig om det kan komme til at betyde, at de dispensationsmuligheder, som ligger i lovforslaget, for byggeri af sikringsrum ved erhvervsbyggeri, kan komme til at virke konkurrenceforvridende kommunerne imellem, der ved at nabokommuner konkurrerer om placering af erhvervsbyggeri ved at bruge dispensa-

tionsmuligheden som parameter. Det må ikke blive følgen, og det tror jeg heller ikke det bliver.

Fortsat kommunal rekognoscering efter sikrings- og beskyttelsesrum – som har stået på igennem årene og også fortsat vil finde sted – for i bestående bygninger at finde sikrings- og beskyttelsesrum vil betyde besparelser på området, og det er fint. Det er fint, når det kan gøres, uden at pladsantallet formindskes.

Socialdemokratiet støtter lovforslaget.

Jens Jørgensen (KF):

Lovforslaget har som titel: »Forslag til lov om beskyttelsesrum«, men ser man lovforslaget igennem, er det i virkeligheden tre forskellige elementer, der er tale om. Der er tale om de offentlige beskyttelsesrum, javel, men der er også tale om sikringsrum, og endelig er der tale om det, der hedder betondækningsgrave. Det sidste er et element fra krigens tid og tiden lige efter krigen. I perioden 1944-45 blev der opført et antal betondækningsrum rundt om i Danmark, som typisk skulle kunne rumme op til 50 personer. Også under Koreakrigen 1950-53 blev der opført enkelte betondækningsgrave, som de hedder.

Det, der sker med dette lovforslags vedtagelse efter de tre behandlinger, er, at man lægger den fulde og hele kompetence ud til kommunerne – det er selve hovedformålet – både for sikringsrum og for beskyttelsesrum. Man vil altså samle en lang række lovregler på dette område i én lov, man vil modernisere, man vil smidiggøre, man vil forenkle; det støtter Det Konservative Folkeparti.

Når vi så tager den lille vinkel op, som hr. Erling Christensen var inde på, nemlig spørgsmålet, om kommunerne mon kan leve op til det ansvar, så vil jeg gerne sige, at jeg er helt enig med hr. Erling Christensen i hans vurdering. Og jeg vil føje til, at vi bør dog vise det kommunale system den tillid, når man laver nogle aftaler og man laver nogle love – og vi er altså ganske enige om målsætningen for dette her – at vi tror på, at det kan lykkes.

Men dette er en smidiggørelse, en forenkling, en samling af lovregler på et område, hvor man kan sige, at der er behov for det. For den tredje og sidste dels vedkommende, nemlig betondækningsgravene, som er et element fra krigens tid, mener jeg, at det er ganske ri-